

Textos de sant Josepmaria sobre la família

En aquests dies previs a la visita de Benet XVI oferim textos de la predicació de sant Josepmaria referits a la família.

22/06/2006

La família: santificar la llar dia a dia

És de debò infinita la tendresa del nostre Senyor. Mireu amb quina delicadesa tracta els seus fills. Ha fet del Matrimoni un vincle sant, imatge

de la unió de Crist amb la seva Església (Ef. 5, 32), un gran sacrament en el qual es fonamenta la família cristiana, que ha d'ésser, amb la gràcia de Déu, un ambient de pau i de concòrdia, una escola de santedat. Els pares són cooperadors de Déu. D'aquí arrenca el deure amable de veneració, que correspon als fills. Amb raó, el quart manament pot dir-se —fa tants anys que ho vaig— dolcíssim precepte del Decàleg. Si hom viu el matrimoni com Déu vol, santament, la llar serà un racó de pau, lluminós i alegre. **És Crist que passa, 78, 6**

Famílies que visqueren de Crist i que donaren a conèixer a Crist. Petites comunitats cristianes, que foren com centres d'irradiació del missatge evangèlic. Unes llars iguals a les d'altres d'aquells temps, animades, però, d'un esperit nou, que s'encomanava a aquells qui les coneixien i les tractaven. Això foren

els primers cristians, i això hem
d'ésser els cristians d'avui:
sembradors de pau i d'alegria, de la
pau i de l'alegria que Jesús ens ha
portat. **És Crist que passa, 30, 5**

Em commou que l'Apòstol qualifiqui
el matrimoni cristià de
«sacramentum magnum» —
sagrament gran. També d'aquí
dedueixo que la labor dels pares de
família és importantíssima.

—Participeu del poder creador de
Déu i, per això, l'amor humà és sant,
noble i bo: una alegria del cor, a la
qual el Senyor —en la seva
providència amorosa— vol que altres
lliurement hi renunciem.

—Cada fill que us concedeix Déu és
una gran benedicció divina: no
tingueu por als fills! **Forja, 691**

Quan penso en les llars cristianes,
m'agrada imaginar-me-les
lluminoses i alegres, com ho fou la de

la Sagrada Família. El missatge del Nadal ressona amb tota la seva força: "Glòria a Déu dalt del cel, i pau a la terra als homes de bona voluntat" (Lc 2, 14) . "Que la pau de Crist triomfi en els vostres cors", escriu l'apòstol (Col. 3, 15) . La pau de saber-nos estimats pel nostre Pare Déu, incorporats a Crist, protegits per la Verge Santa Maria, emparats per Sant Josep. Aquesta és la gran llum que il·lumina les nostres vides i que, entre les dificultats i misèries personals, ens impulsa a anar endavant animosos. Cada llar cristiana hauria d'ésser un recer de serenitat, on, per damunt de les petites contradiccions diàries, hom pogués trobar un afecte profund i sincer, una tranquil·litat profunda, fruit d'una fe real i viscuda. **És Crist que passa, 22, 4**

Santificar la llar dia rera dia, crear, amb l'afecte, un autèntic ambient de família: es tracta d'això. Per santificar cada jornada, cal exercitar

moltes virtuts cristianes: les teologals primer de tot i, després, totes les altres: la prudència, la lleialtat, la sinceritat, la humilitat, el treball, l'alegria... Parlant del matrimoni, de la vida matrimonial, cal començar amb una referència clara a l'amor dels cònjuges. **És Crist que passa, 23, 4 “Sembradors de pau y d’alegria”**

Rius perquè et dic que tens «vocació matrimonial»? Doncs la tens: així, vocació. Encomana't a Sant Rafael perquè et dugui castament fins a la fi del camí, com féu amb Tobies. **Camí, 27**

És molt important que el sentit vocacional del matrimoni no manqui mai: ni en la catequesi ni en la predicació, com en la consciència d'aquells que Déu vulgui en aquest camí, ja que realment i veritablement són cridats a

incorporar-se als designis divins per a la salvació de tots els homes.

Per això , tal vegada, no es pot proposar als esposos cristians un model millor que el de les famílies dels temps apostòlics: el centurió Corneli, que fou dócil a la voluntat de Déu i en la casa del qual es va consumir l'obertura de l'Església als gentils; Àquila i Priscil·la, que difongueren el cristianisme a Corint i a Éfes, i que van col·laborar en l'apostolat de sant Pau; Tabita, que amb la seva caritat assistí els necessitats de Jafa. I tantes altres llars de jueus i de gentils, de grecs i de romans, on va arrelar la predicació dels primers deixebles del Senyor.

Famílies que visqueren de Crist i que donaren a conèixer Crist. Petites comunitats cristianes que foren com centres d'irradiació del missatge evangèlic. Unes llars iguals a les

d'altres d'aquells temps, animades,
Però, d'un esperit nou, que
s'encomanava a aquells qui les
coneixien i les tractaven. Això foren
els primers cristians, i això hem
d'ésser els cristians d'avui:
sembradors de pau i d'alegria, de la
pau i l'alegria que Jesús ens ha
portat. **És Crist que passa, 30**

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/textos-de-
sant-josepmaria-sobre-la-familia/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/textos-de-sant-josepmaria-sobre-la-familia/)
(06/08/2025)